

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 235.

Anden Session.

86de Møde.

Løverdagen den 1ste Marts.

(Fortsat).

Finantsministeren (fortsat): Jeg har blot tilladt mig at nævne dette for det Tilfælde, at det ærede Udvalg maatte ville tage Hensyn dertil, og muligt til Sagens 2den Behandling gjøre en ikke slet saa bestemt Indstilling. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre en lignende Bemærkning med Hensyn til det næste Punkt paa samme Side i Udvalgets Betænkning, forsaavidt angaaer den ved den active Armee oprettede Invalidefond. Om det nemlig end maa ansees ligvidt, naar det foreliggende Lovudkast erholder en saadan Tilføjeelse, som af Udvalget tilsigtet, at Bestyrelsen for den særskilte, ved den active Armee oprettede Invalidefond, vil gaae ind paa at lade dens Capitaler flyde ind i den almindelige overordentlige Invalidefond, saa er det dog neppe paa sit Sted, at Noget derom optages i Loven, i alt Fald ikke paa anden Maade end som betinget af det Tilfælde, at Bestyrelsen vil gaae ind derpaa. Thi det er en Selvfølge, at Lovens Bestemmelser i sig selv ikke kunne have nogen bindende Kraft for saadanne Fonds, der ere opsamlende og bestyres af Private, som, i Følge det Svar, der foreligger fra dem, snarere maa ansees at ønske, selv at bestyre Fonden og ikke ville have deres Anliggender sammenblandede med en offentlig Kasses. Den ærede Comittees Forslag til Redactionen af den antydede Tilføjeelse i denne Henseende foreligger ikke endnu, og jeg har derfor troet at burde tillade mig at henlede Opmærksomheden herpaa, inden Redactionen af Bestemmelsen foreslaaes til Sagens 2den Behandling. Udvalget har ogsaa foreslaaet en ny § 42, der skulde gaae ud paa at fritage de Penso-

ner og Understøttelser, hvorom der handles i Loven, fra Arrest og Udlæg. En saadan Bestemmelse har tidligere været under Omtale, baade i Regjeringen og — om jeg huffer ret — ogsaa i Rigsdagen, til Optagelse i den almindelige Pensjonslov; men man kom til det Resultat at ubelade en saadan Bestemmelse, fordi den ikke vilde være overensstemmende med de hidtil gjældende Lovbestemmelser og der ikke fandtes at være tilstrækkelig Anledning til, hvad de almindelige Pensioner af Statskassen angaaer, at gjøre en saadan Undtagelse fra, hvad der hidtil var gjældende. Hvorvidt der nu ikke destomindre maatte være Anledning til at gjøre en særlig Undtagelse for dette bestemte Slags Pensioner og Understøttelser, imedens noget Saadant ikke gjælder for nogen anden Pension eller Understøttelse, der — vel at mærke — for Tiden gives af Statskassen, det skal jeg ganske henstille. Det forekommer imidlertid Finantsministeriet, at der maatte turde være mindre Anledning til at gjøre en saadan Undtagelse. Det kan virkelig i visse Tilfælde være til Fordeel for selve Bedkommende, som have saadanne Pensioner eller Understøttelser, naar de kunne anvise derpaa, til Exempel for Huusleie eller lignende til visse Tider aarlig tilbagevendende betydeligere Udgifter. Lovmædhedligheden af enhver saadan Anviisning vil nemlig blive tvivlsom, naar det her i Loven kommer til at hedde, at Pensionen eller Understøttelsen ikke kan belægges med Arrest eller Udlæg.

Forsaavidt Krigsministeren har udtalt sig angaaende Reserveofficerernes fortiden havende Afgang til Pension, saa maa jeg bemærke, at Krigsministerens Anskuelse i denne Henseende er hans personlige Anskuelse, der ikke er deelt af Finantsministeriet, som er det Ministerium, det nærmest paaligger at fortolke Pensjonslo-